Krajowa Izba Fizjoterapeutów

Krajowa Izba Fizjoterapeutów
The Polish Chamber of Physiotherapists
Plac Stanisława Małachowskiego 2
00-066 Warszawa

Prezes
Krajowej Rady Fizjoterapeutów
Dr hab. n. med. Maciej Krawczyk

DP.78.2018.DB.1

Warszawa, 2018-12-18

Pan
Maciej Miłkowski
Podsekretarz Stanu
W Ministerstwie Zdrowia
ul. Miodowa 15; 00-952 Warszawa

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z pismem z dnia 27 listopada 2018 r., znak: UZ-PR.0212.9.2018.KR, przekazującym do konsultacji publicznych *projekt rozporządzenia Ministra Zdrowia zmieniającego rozporządzenie w sprawie ogólnych warunków umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej* – Krajowa Rada Fizjoterapeutów uprzejmie przedstawia, co następuje.

Jak wynika z uzasadnienia do projektu celem zmiany jest realizacja zawartego w dniu 24 września 2018 r. w Warszawie *„porozumienia pomiędzy Ministrem Zdrowia a Komitetem Protestacyjnym Ratowników Medycznych oraz Sekcją Krajową Pogotowia Ratunkowego i Ratownictwa Medycznego NSZZ „Solidarność" dotyczącym wprowadzenia średniego wzrostu miesięcznego wynagrodzenia wraz ze wszystkimi innymi składnikami i pochodnymi w przeliczeniu na etat albo równoważnik etatu dla ratownika medycznego wykonującego ten zawód w zespole ratownictwa medycznego oraz w lecznictwie szpitalnym, dyspozytora medycznego i pielęgniarki Państwowego Systemu Ratownictwa Medycznego wykonującej zawód w zespole ratownictwa medycznego u podwykonawcy"* w wysokości 1200 zł w przeliczeniu na etat albo równoważnik etatu od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r.

Krajowa Izba Fizjoterapeutów, nie kwestionując zasadności podwyżek dla grupy zawodowej ratowników medycznych, ponownie zwraca uwagę na konieczność podwyżek także dla grupy zawodowej fizjoterapeutów, która to grupa jest zupełnie pomijana przy podejmowaniu decyzji odnośnie wzrostu wynagrodzeń. Do Krajowej Izby Fizjoterapeutów wpływają informacje o wynagrodzeniach osób wykonujących ten zawód w wysokości kształtującej się na poziomie

minimalnego wynagrodzenia, czyli w granicach 2100 zł. Jest to kwota zupełnie nieadekwatna do poziomu wiedzy i wykształcenia, stopnia skomplikowania świadczeń zdrowotnych udzielanych przez fizjoterapeutów, a także stopnia odpowiedzialności, która wiąże się z udzielaniem świadczeń zdrowotnych określonych w art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 25 września 2015 r. o zawodzie fizjoterapeuty (Dz. U. z 2018 r. poz. 505, z późn. zm.). **Dodać przy tym należy, że fizjoterapeuta jest samodzielnym zawodem medycznym, zawodem zaufania publicznego, regulowanym, do którego dostęp podlega ściśle określonym ograniczeniom. Jednocześnie obecnie fizjoterapeuci są grupą zawodową spośród zawodów medycznych najmniej zarabiającą, co jest tym bardziej dziwne, że w tej grupie zawodowej ponad 80% stanowią osoby z wyższym wykształceniem, stale podnoszące kwalifikacje zawodowe.** Wiele szkoleń i kursów jest akredytowanych przez międzynarodowe organizacje zawodowe. Za kształcenie podyplomowe fizjoterapeuci płacą z własnych środków i często kosztem wykonywanej pracy (na urlopie wypoczynkowym lub bezpłatnym). Średnio fizjoterapeuci mają ukończone od kilkuset do kilku tysięcy godzin fachowych kursów i warsztatów, a system wynagradzania nie odzwierciedla ich kwalifikacji.

Kształtowanie polityki wynagrodzeniowej przez Ministra Zdrowia wobec grupy zawodowej fizjoterapeutów, a właściwie brak tej polityki, budzi w środowisku olbrzymią frustrację i niezadowolenie, szczególnie gdy zestawi się to z realizacją podwyżek dla innych grup zawodowych. Ratownicy medyczni są już drugą grupą zawodową po pielęgniarkach, dla której zabezpieczono środki z Narodowego Funduszu Zdrowia na wzrost wynagrodzeń w drodze aktu prawnego powszechnie obowiązującego. Tymczasem świadczenia z zakresu rehabilitacji leczniczej są jednymi z najniżej wycenionych, a niski poziom wynagrodzenia fizjoterapeutów jest również pochodną środków przekazywanych do systemu na ten zakres świadczeń. Taka sytuacja już prowadzi do masowych wyjazdów fizjoterapeutów do innych krajów UE, w szczególności Niemiec. W niedługim czasie należy spodziewać się braku należytego zabezpieczenia tych świadczeń, przy zwiększających się jednocześnie potrzebach. W konsekwencji tak prowadzonej polityki możemy mieć do czynienia z deficytem w tej grupie zawodowej – podobnym do deficytów kadrowych, z którymi obecnie zmagają się lekarze, pielęgniarki oraz położne.

Ponadto pomijanie fizjoterapeutów w przekazywaniu środków na podwyżki wynagrodzeń będzie pogłębiało dysproporcje między tą grupą zawodową, a pozostałymi grupami, którym gwarantuje się takie podwyżki. Jak wskazano na wstępie, z Uzasadnienia i Oceny Skutków Regulacji wynika, że przedłożony do konsultacji publicznych projekt rozporządzenia realizuje porozumienie zawarte z ratownikami medycznymi. **Zatem proponowane zmiany nie wynikają z rzetelnej i kompleksowej analizy stanu rzeczy w zakresie objętym projektowanymi zmianami, czyli wynagrodzeń w ochronie zdrowia.** Zdecydowano się wprowadzić regulacje fragmentaryczne dotyczące tylko tych grup zawodowych, które decydują się na ostrzejszą formę protestu, sugerując, że jest to jedyna droga do

Krajowa Izba Fizjoterapeutów

Krajowa Izba Fizjoterapeutów
The Polish Chamber of Physiotherapists
Plac Stanisława Małachowskiego 2
00-066 Warszawa

tego, by być zauważonym. Jednocześnie nie wskazano w OSR skutków społecznych, ekonomicznych, wpływu na zdrowie obywateli i na rynek pracy dla całego sektora.

Takie działanie budzi szczególny sprzeciw wobec wzrostu transferu środków publicznych do systemu ochrony zdrowia, który powinien obligować do prowadzenia w tym zakresie spójnej i kompleksowej polityki.

Z poważaniem

Prezes
Krajowej Rady Fizjoterapeutów

dr hab. n. med. Maciej Krawczyk